

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 15.9.2021 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Drahotové a soudců Mgr. Gabriely Pudilové a Mgr. Romana Buchala, v trestní věci obžalovaného [údaje o účastníkovi], o odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Liberci, proti rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 24.6.2021, č.j. 2 T 60/2021-791

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e/, odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se rozhoduje tak, že se

obžalovaný [celé jméno obžalovaného], [datum narození]

odsuzuje

podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání třiceti (30) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání čtyř (4) let.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí věcí, a to:

- I. opakovací brokovnice, výrobce Fabarm, výrobního čísla hlavně 3014957, výrobního čísla závěru 6011306, model SDASS TACTICAL, ráže 12/7,
- II. dřevěné baseballové pátky o délce 71,5 cm průměru 5,5 cm a
- III. dřevěné tyče dlouhé 125 cm průměru 3 cm.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 24.6.2021 pod č.j. 2 T 60/2021-791 byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uznán vinným jednak dvěma zločiny vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c/ tr. zákoníku, dále přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, jichž se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že

1) dne 19. ledna 2019 kolem 8:20 hodin, poté co poškozený [příjmení] [celé jméno poškozeného], [datum narození], na krátký okamžik zastavil vozidlem tovární značky Škoda Octavia 1Z, [registrační značka] na krajnici v Jizerské ulici, v Liberci, v místě napojení s ním ve vozidle byly současně s ním přítomny jako spolujezdci jeho manželka [celé jméno poškozené], [datum narození], na místě spolujezdce vpředu, a dvě nezletilé děti na zadních sedadlech, přišel od č.p. 49 k bráně umístěné na příjezdové cestě k domu u Jizerské ulice, před přední část vozidla poškozeného [celé jméno poškozeného] a bez varování cíleně vystřelil z opakovací brokovnice, výrobce Fabarm, výrobního čísla hlavně 3014957, výrobního čísla závěru 6011306, model SDASS TACTICAL, ráže 12/76 směrem k přední části vozidla, přičemž část střely se od víka motoru vozidla odrazila a uvízla v jeho čelním skle, aniž by došlo ke zranění osob uvnitř vozu, načež po vystoupení z vozidla poškozených [celé jméno poškozeného] [celé jméno poškozené], a na jejich dotaz, co dělá, těmto sdělil, že pokud okamžitě neodjedou, bude opětovně střílet, načež poškozený [celé jméno poškozeného], v obavě o zdraví a život svůj i spolujedoucích ve vozidle, místo s vozidlem ihned opustil, přičemž střelbou na poškozeném vozidle způsobil obžalovaný škodu ve výši nejméně 16.785 Kč,

2) dne 8. září 2019 okolo 20:45 hodin v Turnově přijel jako řidič osobním automobilem tovární značky AUDI A8, [registrační značka], na autobusové nádraží v ulici Na Lukách, vozidlo zastavil poblíž poškozených [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], a [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], kteří se zde spolu bavili, obžalovaný vystoupil z vozu, přistoupil k [celé jméno poškozeného] a dotázal se ho a jeho společníků, zda znají rodinu [příjmení], když poškozený [celé jméno poškozeného] odpověděl, že ano, že jsou to pravděpodobně jeho sousedé, tak obžalovaný nečekaně vytáhl zezadu z pod oblečení dřevěnou baseballovou pátku o délce 71,5 cm, kterou výhrůžně vztyčil ve směru k poškozenému [celé jméno poškozeného] a jeho známým, několikrát baseballovou pátkou máchnul ve vzduchu a zvýšeným hlasem po poškozených začal požadovat, ať mu ukáží, kde [anonymizováno] bydlí, poškozený [celé jméno poškozeného] jeho známí před obžalovaným začali z obavy, aby nebyli fyzicky napadeni, pomalu ustupovat a verbálně se jej snažili uklidňovat, po chvíli se obžalovaný uklidnil a s poškozenými se začal bavit normálně, chtěl jim ukázat svůj vůz a nabízel jim, zda si s ním nechtějí dát "lajnu", což poškození odmítli, následně obžalovaný na zadní kapotu vozu, kterým přijel, nasypal neidentifikovaný bílý prášek, který nosem vdechl, ihned poté se vrátil k opodál postávajícím poškozeným, v rukách držel dřevěnou tyč dlouhou 125 cm, kterou máchal ve vzduchu a mířil směrem k poškozeným a přitom poškozeným opět výhrůžným tónem říkal, že chce vědět, kde bydlí [anonymizováno] a ať mu to řeknou, z obavy z fyzického napadení mu poškozený [celé jméno poškozeného] popsal, kde by [anonymizováno] měli bydlet, na což obžalovaný stále držíc v rukách tyč odpověděl, že se tam zajede podívat a jestli poškození nezastanou na místě než se vrátí zpět, tak si je najde, poté obžalovaný nasedl do svého vozidla a z místa odjel, poškození se v obavě, aby se pachatel na místo nevrátil, znovu jim nevyhrožoval či dokonce je fyzicky nenapadl, rozhodli, že místo opustí a svými vozidly se přemístí k zimnímu stadionu v [obec], jedním z posledních opouštěl autobusové nádraží svým vozem poškozený [celé jméno poškozeného], který při průjezdu ulicí [ulice] spatřil, že se vozidlo řízené obžalovaným vrací zpět, poškozený [celé jméno poškozeného] se v obavě z možného fyzického napadení rozhodl, že se se svým vozidlem ukryje na opodál se nacházející čerpací stanici [jméno] [příjmení], kam zajel a čekal u stojanu č. 1, po chvíli se poškozený [celé jméno poškozeného] domníval, že

obžalovaný svým vozidlem čerpací stanici minul, proto hodlal z místa odjet, avšak když začal z prostoru čerpací stanice odjíždět, tak k výjezdu z čerpací stanice přijel obžalovaný, který v úmyslu přinutit poškozeného k ukázání cesty k rodině [příjmení] svým vozem zablokoval poškozenému výjezd, čímž jej donutil vycouvat zpět do prostoru čerpací stanice. Mezitím obžalovaný vystoupil ze svého vozidla, běžel k vozidlu poškozeného [celé jméno poškozeného], přitom poškozenému nadával a křičel na něj, ať zastaví, poškozený zastavil své vozidlo u stojanu č. 1, obžalovaný přiběhl k vozidlu poškozeného a optal se jej, kde má poškozený své kamarády, když poškozený odpověděl, že jeho kamarádi nejspíš odjeli domů, tak mu obžalovaný výhrůžně řekl, že by byla škoda, kdyby bylo vozidlo poškozeného [celé jméno poškozeného] zničeno a po poškozeném požadoval, aby mu znovu popsal, kde bydlí [anonymizováno], následně obžalovaný poškozenému výhrůžně řekl, že spolu se svými kamarády nesplnil slib, že na něho počkají na autobusovém nádraží a že jim proto všem zlomí ruku, po této výhrůžce a v obavě z jejího naplnění poškozený [celé jméno poškozeného] vystoupil ze svého vozidla a začal obžalovanému ukazovat směr, kde by měli bydlet [anonymizováno], poté obžalovaný poškozeného žádal, aby s ním k bydlišti [anonymizováno] zajel a nabízel za to poškozenému odměnu ve výši 2.000 Kč, což však poškozený odmítl, pročež obžalovaný vzal do rukou baseballovou pálku, poškozenému důrazně řekl, že si jej pamatuje, že to pro poškozeného může skončit špatně a poté obžalovaný nasedl do svého vozu a z místa odjel.

2. Za uvedenou tr. činnost byl obžalovaný odsouzen podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání tří let. Podle § 70 odst. 2 písm. a/ tr. zákoníku byl dále obžalovanému uložen trest propadnutí věcí, a to opakovací brokovnice, výrobce Fabarm, výrobního čísla hlavně 3014957, výrobního čísla závěru 6011306, model SDASS TACTICAL, ráže 12/7, dřevěné baseballové pálky o délce 71,5 cm, průměru 5,5 cm a dřevěné tyče dlouhé 125 cm, průměru 3 cm.

3. Proti uvedenému rozsudku podal státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Liberci v zákonné lhůtě v neprospěch obžalovaného odvolání směřující do výroku o trestu. Podle státního zástupce nalézací soud správně ukládal úhrnný trest, naznal z provedeného dokazování, že obžalovaný spáchal čtyři trestné činy. S ohledem na okolnosti případu, při zohlednění všech přitěžujících i polehčujících okolností však považuje uložený trest za nepřiměřeně mírný. Státní zástupce již zohlednil při svém návrhu trestu uhrazenou majetkovou i nemajetkovou újmu poškozeným, a to rodině [příjmení] a to v nadstandardní výši ze strany obžalovaného, jeho trestněprávní zchovalost, jakož i prázdný opis přestupků, přičemž s ohledem na spáchání celkem 4 trestných činů na deseti poškozených při mnohosti útoku je ukládána zkušební doba trestu odnětí svobody pouze v polovině trestní sazby v nepřiměřeně mírné výměře. Obžalovaný opakoval v odstupe asi 8 měsíců se zbraní v ruce útok na vůli poškozených, vědom si svých fyzických dispozic a použitých zbraní, a pouze díky reakci poškozených nevygradovala jednání obžalovaného v závažnější následek, než který v řízení byl prokázán. Pokud soud přihlédl jakožto jediné změněné důkazní situaci oproti přípravnému řízení k prohlášení viny obžalovaného, tak státní zástupce poukazuje na důkazní situaci shromážděnou v přípravném řízení, když svědecké výpovědi, znalecké posudky, vyšetřovací experiment a zbylé listinné důkazy prokazují vinu obžalovaného stran rekonstruovaného skutkového děje ve výroku obžaloby beze zbytku a výpověď obžalovaného, který nepomohl v řízení zjistit skutkový děj, pouze souhlasil se zjištěními učiněnými orgány činnými v trestním řízení, je přihlédnuto ve zvýšené míře, než by mělo být. Prohlášení viny by mělo akcentovat, kromě jistého, postoj obžalovaného k závadovému jednání i důkazní situaci, tedy zda lze prokázat vinu obžalovanému bez jeho doznání. Pouze při absenci závažného následku jednání obžalovaného bylo státním zástupcem přistoupeno k návrhu podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odpovědi psychiatrie je pak patrné, že má obžalovaný tendence k neurotické reaktivitě v zátěži a to

vlivem úzkostné tenze, nelze tudíž vyloučit do budoucna sklony k úzkostně motivovaným impulzivním činům, tedy k takovým, jaké byly předmětem i v tomto trestním řízení, pročez státní zástupce navrhuje uložit maximální možnou zkušební dobu trestu odnětí svobody, aby soud sledoval chování obžalovaného v delším časovém horizontu s monitoringem, aby neopakoval závažnou trestnou činnost. Státní zástupce považuje uložení maximální zkušební doby za vhodné i z důvodu generální prevence trestu, aby u obyvatelstva nedocházelo k domněnám, že při opakovaném páchání zločinů na lidských osobách, lze očekávat uložení mírné pohružky trestem. V polovině trestní sazby by byla adekvátní výměra za jeden zločin a nikoli opakovaný. Státní zástupce reflektuje prohlášení viny při výměře trestu a z původních 36 měsíců navrhoval výměru kolem 30 měsíců, což akcentovalo jednak polehčující důsledek tohoto institutu, tak i na druhou stranu soubor důkazní situace všech důkazů usvědčujících obžalovaného v trestním řízení. S ohledem na uvedené tedy navrhl, aby Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci zrušil rozsudek Okresního soudu v Liberci, č.j. 2 T 60/2021-791 ze dne 24. 6. 2021 dle § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu ve výroku o trestu a uložil obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 5 let, přičemž trest propadnutí věci by byl v původním rozsudku nezměněn.

4. Krajský soud z podnětu státním zástupcem včas a řádně podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost odvoláním napadeného oddělitelného výroku o trestu, jakož i správnost postupu řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a dospěl k závěru, že vytýkané vady nemají původ a to ani nepřímý, v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání. Proto také skutkové a právní závěry formulované ve výroku o vině napadeného rozsudku krajský soud blíže nepřezkoumával, neboť odvolání do těchto částí rozsudku nesměřovalo.

5. K procesní stránce věci krajský soud konstatuje, že v přípravném řízení ani v řízení před soudem prvního stupně, nedošlo k procesním vadám, či pochybením, které mohly mít vliv na správnost skutkových zjištění nebo na možnost obžalovaného uplatnit svá práva, a to zejména právo na obhajobu. Soud konal hlavní líčení v přítomnosti obžalovaného, který měl možnost se k věci vyjádřit, byl zastoupen obhájcem. V přítomnosti obžalovaného byl též vyhlášen rozsudek, obž. byl dále poučen o opravném prostředku a byl mu dán prostor se vyjádřit. Krajský soud proto neshledal důvody ke zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a/ tr. řádu.

6. K odvoláním napadenému výroku o trestu posléze krajský soud uvádí následující. Předně je třeba konstatovat, že soud prvního stupně správně vycházel při úvaze o druhu trestu a jeho výměry z obecných zásad pro ukládání trestů obsažených v ustanovení § 38 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku, přičemž přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem uvedeným v § 41 a 42 tr. zákoníku. Správně také soud prvního stupně vyhodnotil, že obžalovanému má být ukládán ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody, jelikož se dopustil více tr. činů. Soud prvního stupně posléze v bodě 10. odůvodnění napadeného rozsudku vyčerpávajícím způsobem popsal všechny polehčující a přitěžující okolnosti na straně obžalovaného, prohlášení viny a uzavření dohody o náhradě škody, dále dostatečně přihlédl i ke skutečnosti, že obžalovaný nemá záznam v RT a přestupků. V neprospěch obžalovaného soud prvního stupně posléze správně vyhodnotil skutečnost, že spáchal celkem 4 trestné činy vůči deseti poškozeným. S ohledem na výše uvedené se proto krajský soud může s druhem uloženého trestu plně ztotožnit, byť byla společenská škodlivost protiprávního jednání zvyšována způsobem provedení. Ztotožnit se může krajský soud též s výměrou trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců, která není zcela jistě nepřiměřeně přísná. Tento závěr však není možné uvést i co se týká délky zkušební doby. Z ustanovení § 81 odst. 1 tr. zákoníku vyplývá, že soud může podmíněně odložit výkon trestu odnětí svobody nepřevyšujícího 3 léta, jestliže vzhledem k osobě a poměrům pachatele, zejména s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a prostředí, ve kterém žije a pracuje a k okolnostem případu má důvodně za to, že k působení na pachatele, aby vedl řádný život, není třeba jeho výkonu. Z ustanovení § 82 odst. 1 tr. zákoníku dále plyne, že při podmíněném odsouzení stanoví

soud zkušební dobu na jeden rok až pět let. Krajský soud přisvědčil námitkám státního zástupce, že zkušební doba vyměřená v trvání tří let není adekvátní k povaze protiprávního jednání, osobě obžalovaného a následkům. Nezbyvá než zopakovat, že obžalovaný se dopustil celkem dvou tr. činů a to za situace, kdy 19.1.2019 spáchal velice závažné protiprávní jednání, dne 21.1.2019 bylo vydáno usnesení o zahájení tr. stíhání, které mu bylo doručeno dne 21.1.2019, takže věděl, že je trestě stíhán, přičemž za této situace neváhal se dopustit dalšího velmi závažného jednání spáchaného dne 8.9.2019 vůči většímu počtu poškozených. Lze souhlasit se státním zástupcem, že jen díky náhodě a jednání poškozených nedošlo, jak v prvním, tak v druhém případě, k závažnějšímu následku. S ohledem na všechny tyto skutečnosti se proto jeví krajskému soudu jako přiměřená zkušební doba vyměřená v trvání čtyř let, po kterou bude monitorováno chování obžalovaného, přičemž obžalovaný musí svým řádným způsobem života prokázat, že uložený trest je pro něho dostatečným varováním do budoucnosti před pácháním další tr. činnosti. K námitkám obžalovaného vzneseným při veřejném zasedání, že státní zástupce a soud dostatečně nepřihlédli k doznání a prohlášení viny, krajský soud uvádí, že z obžaloby je zřejmé, že státní zástupce původně navrhnul uložení podmíněného trestu odnětí svobody v trvání tří let, se zkušební dobou v trvání pěti let. Ve svém závěrečném návrhu před vyhlášením rozsudku korigoval svůj návrh trestu s ohledem na prohlášení viny tak, nechť je obžalovanému snížen trest odnětí svobody na 30 měsíců se zkušební dobou v trvání pěti let, což podrobně zdůvodnil /viz. protokol o hlavním líčení – čl. 788a

7. V souladu s rozhodnutím okresního soudu byl pak přejat trest propadnutí věcí podle § 70 odst. 2 písm. a/ tr. zákoníku, a to opakovací brokovnice, dřevěné baseballové pátky a dřevěné tyče, jelikož byly splněny podmínky uvedené v citovaném ustanovení.

8. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 15. 9. 2021

JUDr. Eva Drahotová
předsedkyně senátu